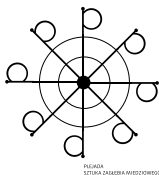

JELENA POŁUJANOWA
JERZY RODZIEWICZ

Podwójna rzeczywistość – dialog

Galeria Sztuki
jest instytucją kultury
Miasta Legnica

PLEJADA to retrospektywny i aktualny przegląd sztuki i osobowości artystycznych Zagłębia Miedziowego od czasów powojennych do dziś. Celem tego wieloletniego cyklu wystaw jest upowszechnienie wiedzy o regionalnej sztuce współczesnej poprzez jej dokumentację, prezentację i włączenie w publiczny obieg informacji.

Druk katalogu wsparł:

Wystawę *Podwójna rzeczywistość — dialog* prezentowano w Galerii Ring w Legnicy w dniach 14 marca — 14 kwietnia 2019 r.

pl. Katedralny 1/1; 59-220 Legnica
tel. +48 76 862 06 94, 76 862 09 10;
fax 76 856 51 26; tel. +48 515 068 663
e-mail: galeria@galeria.legnica.eu
strona internetowa: galeria.legnica.eu

Wydawca: Galeria Sztuki w Legnicy; Dyrektor/Kurator: Justyna Teodorczyk; Teksty wstępu: Janina Stasiak, Jerzy Rodziewicz;
Opracowanie graficzne/ Fotografije: Dariusz Kawczyński; Druk: Jaks, Wrocław

© Copyright by Galeria Sztuki w Legnicy 2019

Wydanie pierwsze/First edition

ISBN: 978-83-65841-37-7

Podwójna rzeczywistość – dialog

Otoczająca nas rzeczywistość – przenikając w podświadomość – wywołuje szereg emocji i asocjacji nie zawsze powiązanych z „tu” i „teraz”. Czasami to nieskonkretyzowane realnie ekscytacje.

Fragmenty realnego świata mogą uczestniczyć i uczestniczą w tworzeniu wizji pozamaterialnych, prowokując odbiorcę do twórczości duchowej, dzięki czemu monolog, jako początek samorealizacji jednostki, przeradza się w dialog łączący nieokreślaną ilość osób. Najbardziej wrażliwa jest psychika wraz ze zbliżającą się nocą, kiedy dusza otwiera się i poddaje wpływom wszechświata, kiedy każdy dźwięk, zapach lub barwa wypełnia się głębokim, tajemniczym sensem. Budzą się wtedy prawdziwe, odwieczne więzi z kosmosem. O istnieniu tych więzi zapomina się coraz częściej, wirując w świecie iluzorycznie konkretnym, którego sztuczne wartości powodują degradację duchową osobowości, zamykając ją w granicach bycia szarej codzienności.

Obrazy, nie zawsze posiadając treści, są między innymi impulsem wywołującym odczucie piękna świata. Oczywiście świata nie pozbawionego dramatów, które dodając emocjonalnej ostrości nie niszczą harmonii całości. Stymulacją do powstania obrazu może być muzyczny utwór lub wiersz, co nie jest niespodzianką, wiadomo bowiem, że wszystkie dziedziny kultury duchowej charakteryzują się wzajemnym przenikaniem. Nie znaczy to, że obraz powinien ilustrować zjawisko, które mogło spowodować wyzwolenie subiektywnych reakcji wewnętrznych. W końcu nie są ważne bodźce powodujące twórcze działanie – ważnym jest powstanie kolejnej zmaterializowanej wizji.

Jerzy Rodziewicz

PODWÓJNA RZECZYWISTOŚĆ – DIALOG

Tytuł ekspozycji malarskiej Jeleny Połujanowej i Jerzego Rodziewicza stanowi swego rodzaju zagadkę, upoważnia oglądających do prób jego interpretacji. A tych może być co najmniej kilka.

Próba pierwsza: dwoje malarzy, związanych ze sobą „na życie” zajmuje się sztuką. Twórczość jest różna, choć próbując śledzić – nawet pobieżnie – ich tzw. „drogę twórczą” są podobieństwa i różnice. Na tej wystawie zgodnie zaprezentowali różnice. Ten wątek ilustruje „wizytówka” – dwa niewielkie portrety autorstwa Jerzego Rodziewicza malowane szkicowo, z wyraźnymi śladami pędzla. Rozpoznawalność osób portretowanych jest w pełni czytelna: po lewej stronie Lena Połujanowa, po prawej autoportret Jerzego. Portret Leny uzupełnia wizerunek kota – pełnoprawnego domowego rezydenta. Portrety te nazwałam „wizytówką”, ponieważ w Galerii Ring, w której ma miejsce wystawa, eksponowane są naprzeciw wejścia i – poza autoprezentacją – kierują oglądających na lewo – do prac Jeleny, na prawo – do prac Jerzego. W ten sposób portretowa wizytówka jest równocześnie elementem rozdzielającym oba autorskie zestawy prac jak i ich łącznikiem, klamrą spinającą...

Na lewo od portretowej „klamry” – ekspozycja malarstwa Leny Połujanowej, sugerująca kolejną możliwość interpretacyjną tytułu całości, jest bowiem rodzajem publicznej dyskusji artystki z własną twórczością, a także zaproszeniem do dialogu z oglądającymi.

Jej dotychczasową działalność artystyczną reprezentuje płótno pt. „Dwunasty dzień jesieni” eksponowane niedawno (w grudniu 2018) na wystawie jubileuszowej „40 a nawet 47” w Galerii Ring. To pejzaż miejski pokazujący zaniedbany zaułek. Pozorna brzydota staje się pretekstem do budowania formą i kolorem interesującej, nieco tajemniczej i nastrojowej kompozycji. Sądzę, że ten obraz będzie akcentem istotnym dla zwiedzających.

Punktem wyjścia do zaprezentowanego na obecnej wystawie eksperymentu jest dyptyk pt. „Gorzkie myśli – słodkie sny” wyróżniony Nagrodą Dyrektora Galerii Sztuki na XXVII Wystawie Plastyki Zagłębia Miedziowego w 2015 roku. To wtedy artystka po raz pierwszy wpadła na pomysł pokazania tego samego tematu w różnej kolorystyce, co zaowocowało podjęciem dalszych prób w tym kierunku. Kolejne prace są dosłownym powtórzeniem identycznego obiektu. Różnice polegają na wprowadzeniu koloru bądź do wizerunku samego budynku, bądź też umieszczeniu go na za każdym razem innym kolorowym tle. W ten sposób powstają płótna zupełnie różne w nastroju i charakterze mimo, że przedstawiają identyczny obiekt.

Motywy przewodnim drugiego wątku tematycznego jest drzewo (jesiennie-zimowe, pozbawione liści) z „koronkowym” i dramatycznym zarazem rysunkiem gałęzi – graficzną ekspresją linii. Poprzez zastosowanie podobnego zabiegu jak w poprzednim cyklu – wprowadzenie odmiennej kolorystyki przy identycznym rysunku drzewa albo umieszczenie tego samego motywu na tle różnych, kontrastowych barw – te same formy nabierają innego charakteru, odbieramy je jako różne obrazy. Tak „spreparowane” kompozycje mogą posłużyć do tworzenia zestawów – stać się elementem instalacji.

Oba cykle prac powstały z myślą o tej konkretnej ekspozycji. Ilustrują stronę intelektualną procesu twórczego, są jego konsekwentnym zapisem.

Sądzę, że dla osób zainteresowanych głębiej odbiorem współczesnej sztuki wystawa ułatwia pokazanie pewnego wycinka „malarskiej kuchni”, ułatwiając również dialog widza z artystą.

Ekspozycja prac Jerzego Rodziewicza jest opowieścią „z zupełnie innej bajki”. Ta odrębność dotyczy tak porównań z prezentacją prac żony jak i dotychczasowymi realizacjami artystycznymi autora. Arty-

sta sięga do sztuki abstrakcyjnej, nieprzedstawiającej. Eksperymentuje „bawiąc się” formą i kolorem, bez pośrednictwa jakiegokolwiek tematu zaczerpniętego z natury.

W jego obrazach można odnaleźć inspirację w poszukiwaniach szeroko pojętego nurtu abstrakcji niegeometrycznej, ekspresyjnej. Takie eksperymenty mają początek w sztuce europejskiej i amerykańskiej połowy XX wieku. Kompozycje budowane są swobodnymi układami plam barwnych, aż do reminiscencji tzw. taszyzmu (techniki polegającej głównie na swobodnej grze plam barwnych uzyskiwanych przez rozlewanie lub rozpryskiwanie farb na podłoże malarskie). Jednym z głównych reprezentantów tego nurtu był malarz amerykański Jackson Pollock w latach 50. ubiegłego wieku, w Polsce Alfred Lenica (brat Jana – jednego z współautorów polskiej szkoły plakatu).

Jak już wspomniałam – inspiracja nie jest naśladownictwem, stanowi własną interpretację tego, co działo się kiedyś. We współczesnej sztuce trudno znaleźć dziś dzieła, które w żaden sposób nie nawiązują do tego co już było w historii, również malarstwa. Niech ta myśl stanie się nawiązaniem do tytułowej „podwójnej rzeczywistości” i stwarza pole do dialogu, o który w dzisiejszych czasach wcale nie jest łatwo.

Pokazane obrazy Jerzego Rodziewicza są interesujące kolorystycznie, „współgrają” doskonale ze sobą; warto się nad nimi zadumać „bezinteresownie” ciesząc oko formą i kolorem.

Na zakończenie pragnę dodać, że obecna podwójna wystawa otwiera cykl pokazów pt. „Pełną parą” zaplanowany przez dyrektora Galerii Sztuki – Justynę Teodorczyk, promujący artystyczne pary twórców.

Janina Stasiak

Lewitacja (dyptyk) — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

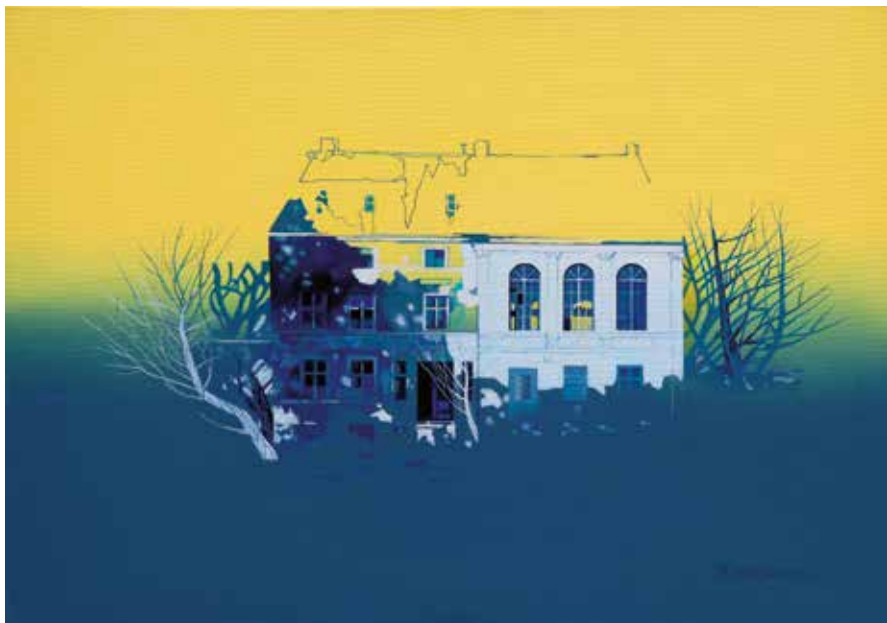

202 (dyptyk) — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

Poza czasem (dyptyk) — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

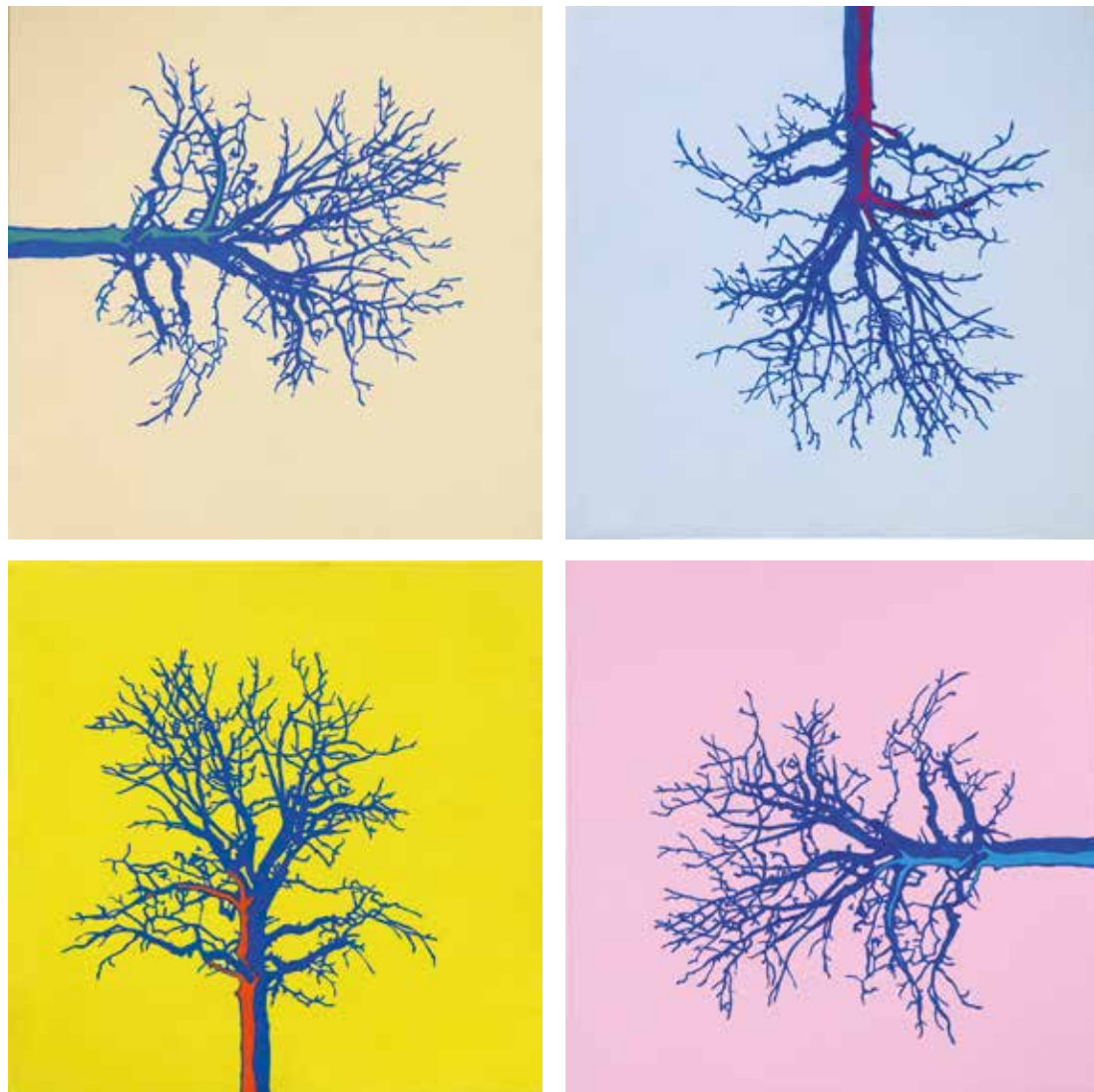

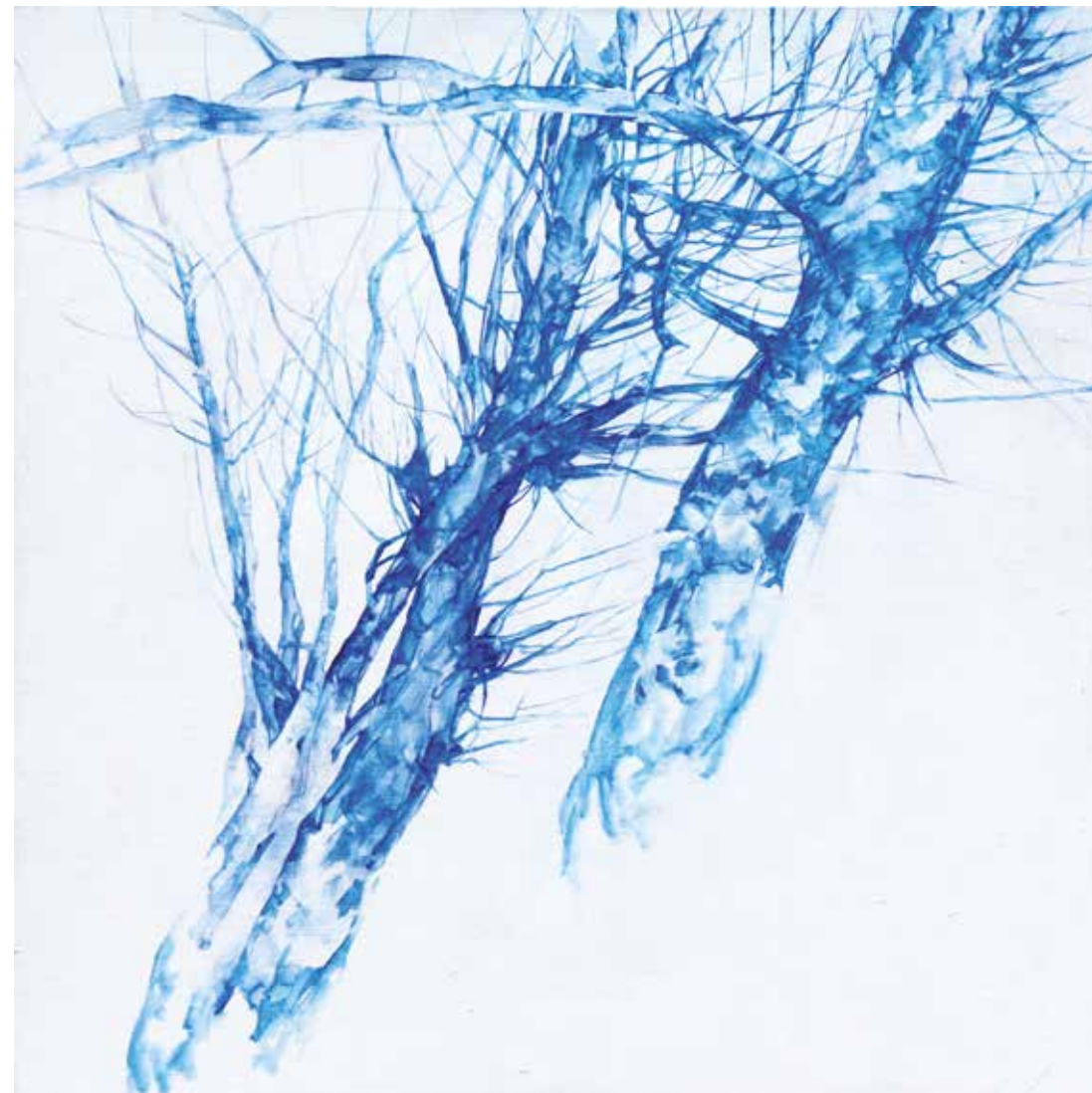
Gasthof zur Hoffnung — własność prywatna (dyptyk) — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

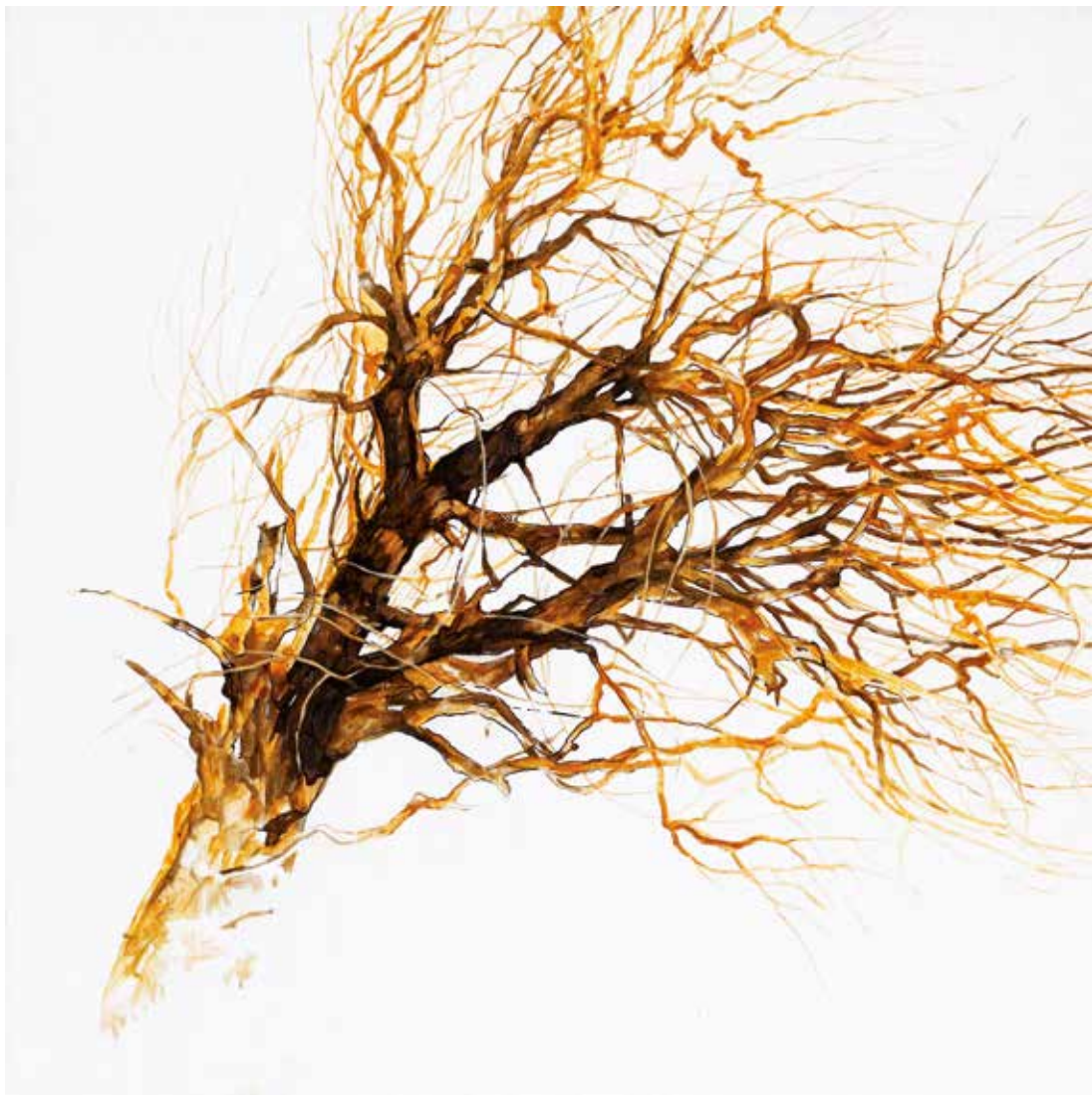
Gorzkie myśli — słodkie sny (dyptyk) — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2015

Remake (poliptyk) — akryl, płótno, 140 x 140 cm, 2018

Kwadra Ty — akryl, płótno, 100 x 100 cm, 2018

Kwadra Ty — akryl, płótno, 100 x 100 cm, 2018

Dwunasty dzień jesieni — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

Nie ma niczego, czego mogłoby nie być (dyptyk) — akryl, płótno, 70 x 210 cm, 2018

Nie ma niczego, czego mogłoby nie być (dyptyk) — akryl, płótno, 70 x 240 cm, 2018

Bez tytułu — akryl, płótno, 75 x 115 cm, 2019

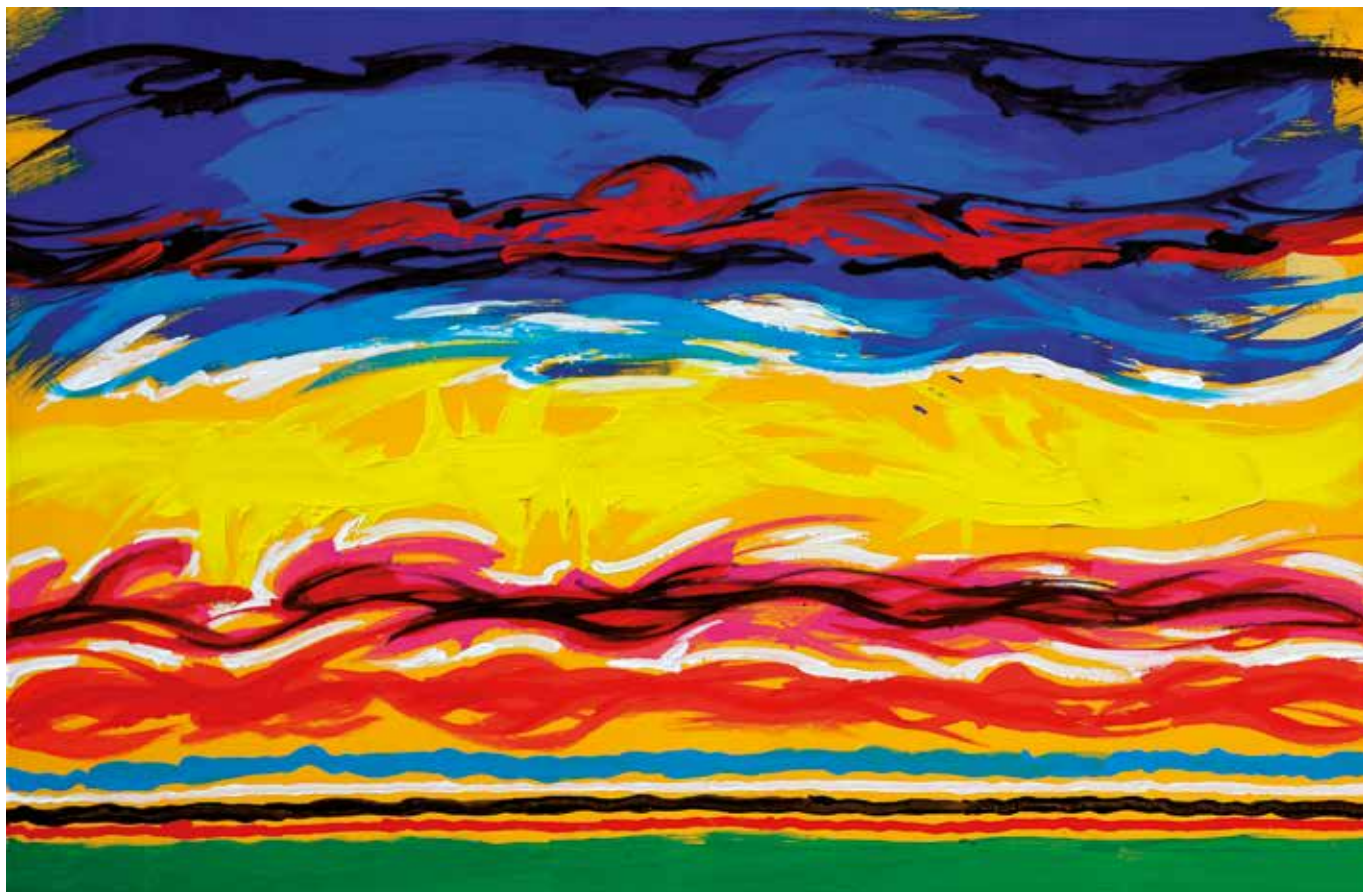
Bez tytułu — akryl, płótno, 75 x 115 cm, 2019

Bez tytułu — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

Bez tytułu — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

Bez tytułu — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

Bez tytułu — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

Bez tytułu — akryl, płótno, 70 x 100 cm, 2018

Bez tytułu — akryl, płótno, 80 x 80 cm, 2018

Bez tytułu — akryl, płótno, 80 x 80 cm, 2018

Bez tytułu — akryl, płótno, 80 x 80 cm, 2018

Cykl „Pełną parą” prezentuje twórczość duetów artystycznych, które tworzą również duety życiowe. Prezentując wspólne lub niezależne dokonania par, pragniemy zestawić nie tylko dwa oblicza, rodzaje czy media sztuki, ale również dwa odrębne charaktery, postawy twórcze artystów, których losy splótły się w życiowej wędrówce.

Tę parę połączyła miłość do sztuki. Jelena z dalekiej Syberii (praprawnuczka zesłanego uczestnika powstania styczniowego), absolwentka Irkuckiej Szkoły Sztuk Pięknych (Rosja) i Jerzy – artysta z Lwowa (Ukraina), absolwent tamtejszej ASP, powiązany z polskością jak większość lwowiaków, spotkali się jakiś czas temu na plenerze malarskim w Polsce. Od tamtego czasu wspólnie tworzą, wystawiają, prowadzą zajęcia dla dzieci i dorosłych.

Jelena Połujanowa

Mieszka i pracuje w Legnicy. Absolwentka Wydziału Projektowania Wnętrz Irkuckiej Szkoły Sztuk Pięknych (Rosja). Dyplom w pracowni Włodzimierza Biesznowa. Zajmuje się malarstwem sztalugowym i grafiką. Wybrane wystawy: *40, a nawet 47... Jubileuszowa niezależność* Galerii Sztuki w Legnicy, Galeria Ring, Legnica, 2018; *Od natury do popkultury*, Wuppertal (Niemcy), 2016; *Wystawa Plastyki Zagłębia Miedziowego*, Galeria Sztuki, Legnica, 2015, 2010, 2005, 2001, 1997; *Art Syberia*, Galeria Sztuki Współczesnej, Częstochowa, 1997; *Bajkał*, Galeria Państwowa, Irkuck, (Rosja). 1991.

Jerzy Rodziewicz

Mieszka w Legnicy. Absolwent Wydziału Szkła Artystycznego ASP we Lwowie (Ukraina). Zajmuje się malarstwem sztalugowym i rysunkiem. Członek Związku Artystów Plastyków we Lwowie. Swoją dorobek, poza Lwowem prezentował na siedemdziesięciu wystawach indywidualnych, zbiorowych i poplenerowych, m.in. we Lwowie, Kijowie, Doniecku, Kramatorsku (Ukraina), Moskwie (Rosja), Wuppertalu (Niemcy), Warszawie, Częstochowie, Przemyślu, Wrocławiu, Legnicy, Radziejowicach, Ełku, Szklarskiej Porębie, Międzyrzeczu, Karpaczu. Jego prace znajdują się w zbiorach prywatnych w Polsce, Francji, Niemczech, Belgii, Austrii, Rosji i USA.